

Moral i economia professional

Visites gratuïtes i econòmiques

LA campanya empresa ja fa algun temps pel Sindicat de Metges de Catalunya, limitant tot el possible les consultes gratuïtes, que eren tan abundoses, havia d'ésser vista amb profunda simpatia, àdhuc pels que aleshores no militàvem encara en ses files.

Eren a dojo les organitzacions que tenien muntats serveis de franc, i el metge, amb una càndida generositat que rarament es trobaria en cap altre estament social, prodigava temps, intel·ligència i fins dignitat, no tan sols treballant sens remuneració, sinó que arribava a pidolar amb totes les seves energies aquestes places.

Abans, en les visites citades i ara en les de quota mòdica, són diverses les finalitats que el metge hi cerca. Les unes són censurables i contribueixen a rebaixar la dignitat professional; les altres són dignes de consideració i respecte. Veiem-les: Primer grup: a) derivació de malalts dels dispensaris cap a la consulta particular del metge; b) mitjans que assolien un ingrés econòmic *ocult* d'ordre terapèutic. Segon grup: c) ingressos en metàl·lic per les visites practicades; d) la publicitat de bona llei que pot reportar; e) el conreu de la ciència d'aplicació immediata o d'investigació; f) l'aspecte benèfic-social.

a) Derivació de malalts dels dispensaris cap a la consulta particular del metge. - Quasi sempre el mecanisme és el mateix: *vingui al meu despatx perquè l'haig d'examinar amb un aparell que aquí no el tenim, o bé, aquesta cura o operació no se li pot fer aquí...*

Dintre del que hia ha d'antipàtic en agafar els clients *per l'orella* per a fer-los anar a un altre lloc, hi ha, però, una justificació d'aquesta conducta, que amb tot i no plaire'ns, reconeixem que representa una defensa enfront d'un abús. Efectivament, el metge veu cada dia que persones que poden satisfer, no tan sols una tarifa reduïda, sinó una visita a preu corrent, es barregen entre els veritablement necessitats i d'a-

quí pot sortir-ne l'idea de voler deturar aquest fet. Però la resolució de l'abús dit no ha d'anar per aquest camí ple de dificultats. Ens fa l'efecte d'una drecera que pot fer perdre al viantant. I el pot fer perdre en molts sentits, com tots hem tingut ocasió d'observar: equivocant la situació econòmica del client (quantes vegades la misèria es dissimula amb una relativa elegància); creant-se conflictes en l'hora dels cobraments, ja que quasi mai s'ha advertit prèviament al malalt que el canvi de visita importa una retribució; i, també, pel concepte ineludible que l'opinió pública—a la que no ens podem substreure—forma del professional que usa d'aital medi sistemàticament.

Podrà, en determinades circumstàncies, ser convenient i fins moral fer la derivació inversa, és a dir, dirigir al dispensari els malalts que, fent un veritable sacrifici econòmic, assisteixen a nostra consulta privada; amb la qual cosa, a més de l'avantatge que es deriva en l'aspecte ètic, n'hi ha una altra de molt apreciable i és la de que així és possible seleccionar una bona clientela particular, del que ens beneficiarem per moltes raons.

b) Mitjans que assolien un ingrés econòmic *ocult* d'ordre terapèutic. - I diem *assolien* perquè, si no s'ha suprimit del tot, molt s'ha aconseguit reduir-ho, mercès a recents disposicions d'ordre legal.

Podem reproduir a propòsit d'això, quasi totes les consideracions fetes en el paràgraf anterior, amb la precisa aclaració de senyalar tàcitament que aquesta circumstància és més censurable que l'abans dita, ja que, si aquella obeeix a una acció nostra protestatària, aquesta, pel reservada que és, no té pas un caràcter semblant. A més, obliga a certs tractes amb persones estranyes a la nostra professió; i el que és més greu, es presta a determinades prescripcions que no vinguin derivades d'un concepte nosogràfic.

Tal volta se'ns critiqui la claretat i cruesa